

VÝČET ZEMÍ

OpenDoors

Serving persecuted Christians worldwide

Severní Korea 87 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Severní Koreji jsou komunistický útlak a diktátorská paranoia. Jako jeden z přetrvávajících komunistických států prosazuje Severní Korea dvě ideologie horlivě se stavící proti náboženství jakéhokoliv druhu: politickou tezi „Juche“, již je možno vysvětlit jako nezávislost země či postoj sebejistoty člověka, a téměř náboženské uctívání korejských vůdců. Podněcována útočnou ideologií považuje Severní Korea křesťanství za propojené se Západem, a tedy za skutečné nebezpečí, jež by mohlo narušit soulad severokorejské společnosti. Tuto hrozbu je proto nutné zlikvidovat. Kvůli uzavřenosti země je obtížné získat přesné a aktuální informace. Kromě několika církevních budov v Pchjongjangu sloužících jako výkladní skříň ukazující náboženskou svobodu v zemi, existuje v Koreji ilegální křesťanské hnutí. Organizace Open Doors odhaduje počet křesťanů na 200 000 až 400 000. Křesťané jsou považováni za nepřítel a čelí diskriminaci, zatýkání, věznění, mučení a dokonce i veřejným popravám. V zemi existuje systém pracovních táborů včetně proslulého vězení číslo 15 (Jodok), mezi jehož vězni může být podle došlých zpráv internováno až 6 000 křesťanů. Korejští konvertité, kteří uprchli do Číny a později byli repatriováni, jsou v mimořádném nebezpečí. V zemi existuje intenzivní likvidační program, podle kterého jsou jednotlivci, kteří v Číně konvertovali ke křesťanství, věznění, vyhoštění nebo popraveni. Podle získaných informací byli do Číny vysláni špioni, aby odhalili síť křesťanů, křesťané pomáhající odpadlíkům byli a jsou zabíjeni. Křesťané pravděpodobně zůstanou terčem režimu. Severní Korea je už po jedenácté po sobě na prvním místě na WWL v kategorii absolutní perzekuce.

Afghánistán 74 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Afghánistánu je islámský extremismus spolu s organizovanou korupcí. Útlak ze strany rodiny a společnosti spolu s perzekucí vlády činí situaci křesťanů v zemi velmi obtížnou i přes mezinárodní dohody podepsané, aby chránily svobodu vyznání. Stát pohlíží sám na sebe jako na obránce islámu, proto zachází s konvertity, kteří všichni vyšli z muslimského prostředí, velmi krutým způsobem. Křesťané se nesmějí veřejně shromažďovat a dokonce i shromáždění v soukromých domech vyžadují mimořádnou obezřetnost. V zemi neexistují žádné církevní budovy, dokonce ani pro zahraniční pracovníky, a jak místní, tak přistěhovalí křesťané jsou vystaveni únosům, zabíjení a nucení uprchnout ze země. Tálibán znovu získává sílu v zemi a vyhlásil, že vyžene všechny křesťany z Afghánistánu, jak místní, tak zahraniční. Nevládní a humanitární organizace jsou obviňovány z evangelizování a primárním terčem jsou křesťanští humanitární pracovníci. Budoucnost křesťanů v Afghánistánu pro ně nevypadá slibně. Afghánistán vstupuje do nové fáze: stahování mezinárodních vojsk v letech 2013 až 2014, boj různých etnických frakcí o podíl na moci, blížící se volby v dubnu 2014, výbušná situace v sousedním Pákistánu, kde má Tálibán svou pevnost, to všechno komplikuje situaci. Církev byla zatlačena do ilegality a pravděpodobně tam bude muset zůstat. Afghánistán je na WWL třetí v kategorii pronásledování nejvyššího stupně.

Saúdská Arábie 75 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Saúdské Arábii je islámský extremismus. Před staletími žilo v Saúdské Arábii početné křesťanské obyvatelstvo. Během šíření islámu bylo toto obyvatelstvo islamizováno nebo vypuzeno. V dnešní době musí občané vyznávat výhradně islám a křesťanské bohoslužby jsou zakázány. V ústavě saúdské monarchie ani v zákonech není zakotvena náboženská svoboda a celá společnost je ovládána protináboženskými pocity. Právní systém je založen na zákonu šaría a konverzi k jinému náboženství je možné trestat smrtí. Vláda obecně povoluje nemuslímům bohoslužby v soukromí, ovšem nepředpokládá se, že by to náboženská policie Muttawa respektovala. Muži a ženy z rozdílných rodin mají zakázáno setkávat se a účastníci bohoslužby riskují uvěznění, bičování, deportaci a mučení. Evangelizace muslimů a distribuce nemuslímských materiálů je ilegální. Věřícím muslimského původu hrozí, že budou zabiti, aby byla „vrácena čest rodině“, zahraniční pracovníci byli vystaveni verbálnímu, fyzickému a sexuálnímu zneužívání ze strany zaměstnavatelů, kteří mají dosud nad zahraničními pracovníky obrovskou moc. I přesto počet křesťanů mezi přistěhovalci roste, konvertité reagují na křesťanské televizní vysílání a na sny od Boha všude tam, kde je Bůh zjeven. Kvůli rostoucímu počtu konvertitů a jejich neohroženosti při sdílení jejich víry hrozí v budoucnosti křesťanům další perzekuce a útlak. Saúdská Arábie je na WWL druhá v kategorii pronásledování nejvyššího stupně.

Irák 74 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Iráku je islámský extremismus. Historie křesťanů, žijících v iráckých městech jako Bagdád nebo Mosul, je dlouhá. Křesťané zde žijí už dva tisíce let, avšak v současné době jsou na pokraji zániku. Hlavní hnací silou perzekuce je islámský extremismus. Primárním zdrojem zákonodárství je šaría znemožňující uplatnit svobodu vyznání. Na počátku devadesátých let žil v Iráku 1 200 000 křesťanů a odhaduje se, že jich v dnešní době zůstává asi 330 000. Velký počet křesťanů uprchl do zahraničí nebo do (do nedávné doby) relativně bezpečné kurdské oblasti, kde čelí problémům jako nezaměstnanost a nedostatečné vzdělávání, nedostatečná lékařská péče a ubytování. Situace v Kurdistánu bývala lepší než v oblastech kolem Bagdádu a Mosulu, avšak rychle se zhoršuje (v prosinci 2011 byly provedeny útoky na podniky křesťanů). Od konce roku 2011 jsou na vzestupu strukturální nejistota, konflikty a nestabilita, přičinou je stahování oddílů USA. Církev čelí mnoha problémům – členové se podřizují nátlaku, prchají ze země, jsou zabíjeni nebo unášeni, chybí schopní vedoucí. Nejhorší situace je uprostřed země a na jihu, kde ve všech oblastech života trpí jak tradiční křesťané, tak křesťané muslimského původu, přičemž utrpení křesťanů muslimského původu vychází především z jejich rodin. Tradiční křesťané jsou viditelnější, a tudíž proti nim směřuje většina násilných útoků. Mezi křesťany v zemi je mnoho strachu. Před dvěma lety došlo během bohoslužby v Bagdádu ke krvavému útoku proti křesťanům a během let 2011 a 2012 došlo k mnoha útokům na křesťany v modlitebnách. Irák je na WWL čtvrtý a patří do kategorie pronásledování nejvyššího stupně.

Somálsko
74 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Somálsku je islámský extremismus.

Hrozbou pro křesťany i muslimské obyvatelstvo jsou teroristické skupiny jako aš-Šabáb spolu s kmenovým antagonismem a organizovanou korupcí. Křesťané v Somálsku, jak muslimského původu, tak zahraniční pracovníci, čelí pronásledování vyvolanému islámským extrémismem. Pokud se o muslimovi zjistí, že se stal křesťanem, je zapuzen, všichni křesťané musí zachovávat důslednou bezpečnost, jinak jim hrozí únos. Islámští předáci tvrdí, že Somálsko zůstává přísně islámským státem, kde pro křesťany není místo. Děti povinně navštěvují madrasy, což jsou islámské školy vyššího typu zřizované při mešitách, lidé jsou bez ohledu na víru, již vyznávali, pohřbíváni s islámskými pohřebními obřady a je nesmírně obtížné otevřeně se přihlásit ke své víře. Je příliš nebezpečné otevřeně se scházet, rodiny konvertitů se obávají, že by i oni mohly být podezřívány ze konverze, a hrozí jim poprava. Postiženy jsou všechny oblasti Somálska. Militantní organizace aš-Šabáb zůstává hrozbou pro své spojení s Al-Kajdou. V září 2012 zvolil nový parlament prezidenta, čímž byl vytvořen předpoklad pro zodpovědnější, legitimnější a transparentnější vládu. Vyhledky pro křesťany a církve jsou však očividně méně pozitivní, neboť schválená prozatímní ústava neumožňuje náboženskou svobodu. Zůstává však určitá naděje, neboť navrátilci měli příležitost seznámit se s křesťanstvím a přinášejí více tolerance vůči křesťanům. Vláda přejímá vedení a domácí společenství rostou.

Somálsko je na WWL páté a patří k zemím s pronásledováním nejvyššího stupně.

Maledivy
74 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce na Maledivách je islámský extremismus spolu s organizovanou korupcí.

Maledivy jsou jediným státem světa, který od občanů vyžaduje, aby byli muslimy. Islámská vláda se považuje za „ochránce islámu“ a zákony zakazují Maledivanům konvertovat k jinému náboženství. Podle zákona šaría hrozí konvertitům trest smrti, přestože se na Maledivách neprovádí. Každý zjištěný konvertita se okamžitě dostane pod ten nejtěžší tlak ze strany rodiny a společnosti a často musí opustit zemi. Úřady v maximálním rozsahu sledují a trestají jakoukoliv odchylku od cesty islámu. V zemi nejsou žádné církevní budovy nebo shromáždění. V devadesátých letech povstala wahhábistická forma islámu. Maledivy byly do září 2007, kdy v hlavním městě vybuchla bomba, jen zřídka spojovány s radikálním islámem. Tato událost překvapila a stala se velkým problémem pro zdánlivě pokojnou zemi. Dodatek k zákonu o ochraně náboženské jednoty ze září 2011 posílil postavení islámu jako nedílné součásti maledivské kulturní identity. Na Maledivách se náboženství stále více přibližuje k Deobandi, náboženství Tálibánu, jež má za cíl vyčistit islám od všech cizích vlivů. Nejvyšší soudce dokonce v roce 2011 odsoudil tichý protest proti náboženské toleranci, neboť podle něj v zemi oslabuje víru v islám. Není překvapením, že v zemi je jen málo křesťanů z řad Maledivanů, a dokonce i zahraniční křesťané musí být opatrní.

Maledivy zaujímají na WWL šestou pozici v kategorii pronásledování nejvyššího stupně.

Mali
73 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Mali je islámský extremismus. Skutečnost, že se stát Mali objevuje na špičce seznamu WWL, je překvapující. Země byla vždy typickým západoafrickým státem s umírněným islámem, státem ústavně sekulárním, zakazujícím náboženské politické strany, přestože vysoké procento obyvatelstva tvoří muslimové. Situace na severu země byla mnohem obtížnější než na jihu, přesto tam mohli pracovat i zahraniční misionáři. Stav se změnil poté, co severní část země obsadily skupiny povstaleckých separatistů a islámských bojovníků z národa Tuaregů a vyhlásily v severním Mali nezávislý stát Azawad. Islamisté záhy ustanovili islámský stát s přísným režimem šaría. Křesťané zde nemohli zůstat. Postavení tradičních muslimů bylo rovněž velmi obtížné, byli zabíjeni, byly jim utínány končetiny a byly ničeny svatyně súfistů. Od března 2012, kdy začaly boje, uprchly desetitisíce obyvatel Mali ze severních oblastí do jižních – křesťané a jejich kostely a modlitebny prostě nemohou existovat. V jižní části mohou křesťané žít, ale musí být opatrní. Mnoho bude záviset na úspěchu zamýšlené mezinárodní intervence proti okupaci severního Mali. Svět je velmi znepokojen skutečností, že Mali se rychle stává jádrem džihádu. OSN v říjnu 2012 uvedla, že je připravena vyslat mezinárodní síly na pomoc malijské vládě znovu získat ztracené oblasti na severu. Očekává se, že přípravy na tuto akci budou trvat několik měsíců. Snaha o náboženskou radikalizaci v Mali bude pravděpodobně pokračovat a stále více bude pronikat do životů křesťanů a jejich církví a ničit je. Mali zaujímá na žebříčku WWL sedmé místo v kategorii pronásledování nejvyššího stupně.

Írán
72 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Íránu je islámský extrémismus v kombinaci s diktátorskou paranoiou.

Oficiálním náboženstvím je islám a všechny zákony musí být konzistentní s oficiálním výkladem zákona šaría. Perzekuce je namířena proti všem typům křesťanství. Nejvíce jsou zasaženi věřící muslimského původu a protestantští evangelikálové. Relativně méně je vyvíjen tlak na historickou a etnickou arménskou a asyrskou křesťanskou menšinu, neboť nepřináší evangelium muslimům. Etničtí Peršané jsou státem definováni jako muslimové. Evangelizace, vyučování Bible a publikování Písma v jazyku Farsí je ilegální, přesto rozdmýchávají plameny růstu církve. V Íránu jsou křesťané velmi často zadržováni, fyzicky týráni a mnozí jsou vězněni. Několik křesťanů bylo přinuceno opustit své domovy nebo uprchnout ze země. Omezování a nátlak zasahují do všech oblastí života. Každý muslim, jenž opustí islám, čelí riziku trestu smrti a bohoslužby jsou monitorovány tajnou policií. Tlak na křesťany narůstá, přičemž vychází z rodiny a úřadů. Režim se zaměřuje na ty, kdo oslovují konvertity, dokonce ani křesťanské denominace s tradicí nejsou v bezpečí před obtěžováním, znepokojováním a týráním. Aktivita jsou důsledně sledovány, zjišťuje se totožnost členů a jsou zaznamenáváni. Strach íránských úřadů z rostoucího počtu křesťanů, zejména v domácích sborech, je vyvolán skutečností, že mnoho rozčarovanych íránských muslimů se zajímá o křesťanství. Perzekuce pravděpodobně ještě více zesílí, neboť kdykoliv zesílí mezinárodní tlak, úřady se snaží získat větší kontrolu nad politickým a osobním životem obyvatel, a tak konsolidovat svou moc ve státě. Írán zaujímá na WWL osmou pozici v kategorii pronásledování nejvyššího stupně.

Jemen
72 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Jemenu je islámský extremismus.

Ústava říká, že státním náboženstvím je islám a základem veškeré legislativy je šaría. Cizinci mají určitou míru náboženské svobody, ovšem evangelizace je zakázána. Muslimům je rovněž zakázáno konvertovat a Jemenci, kteří opustili islám, mohou být potrestáni smrtí. Křesťané muslimského původu čelí perzekuci ze strany úřadů, rodiny a extrémistických skupin, které hrozí „apostatům“ smrtí, pokud se nevrátí zpět k islámu. Jemen je velmi nestabilní a situace v něm se od nepokojů Arabského jara v roce 2011 velmi zhoršila. Často dochází k únosům cizinců, křesťané muslimského původu čelí rodinnému a společenskému tlaku a křesťané jsou pod stálým dohledem extrémistů. V Adenu je několik modliteben pro několik tisíc křesťanských zahraničních pracovníků a uprchlíků žijících v Jemenu. Na severu země nejsou povoleny žádné církevní budovy. Velký počet zahraničních pracovníků opustil zemi, počet křesťanů muslimského původu je odhadován na několik set. Vláda použila nepřiměřenou sílu k potlačení nepokojů trvajících deset měsíců. Protesty byly vyvolány vysokou nezaměstnaností a korupcí ve vládě. V únoru 2012 se konaly volby a úřadující prezident a zároveň jediný kandidát Mansur Hadi skládal přísahu v ovzduší násilí. Země je rozdělena mezi přívržence a protivníky hnutí Saleh, jižní část vyhlásuje nezávislost, v zemi je silný kmenový systém a malé skupiny spojené s Al-Kajdou bojující o moc. Jemen zaujímá na WWL devátou pozici a patří k zemím s pronásledováním nejvyššího stupně.

Eritrea
72 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Eritreji je diktátorská paranoia. Počet křesťanského obyvatelstva se odhaduje na 40% a muslimského na 60%. V Eritreji jsou tři typy křesťanství: registrované historické církve, věřící křesťanského původu a nezávislí křesťané. Neexistují žádné zprávy o křesťanech muslimského původu. Historie vztahu Eritrey a Etiopie je plná násilí a země má se svým úhlavním nepřítelem dlouhou hranici. Jistý vládní úředník jednou veřejně prohlásil, že je nutno vymýtit tři nepřátele: HIV a AIDS, režim v Etiopii a nezávislé křesťany. Stopy „duchovenské arogance“ jsou zejména v Eritrejské ortodoxní církvi (EOC). Existuje zde také vážný potenciál pro islámský extremismus. Nejpočetnější církví v zemi je Eritrejská ortodoxní církev a její členové údajně špehují činnost věřících křesťanského původu a nezávislých křesťanů a podávají o nich hlášení. Došlo k velkým násilnostem namířeným proti křesťanům mimo EOC. Je všeobecně známý strašný příběh křesťanů držených ve vojenských táborech v kontejnerech. V roce 2012 bylo hlášeno 31 případů úmrtí křesťanů ve vězení. Muslimové, zejména přívrženci wahhábismu, jsou rovněž vystaveni nepřátelským akcím ze strany vlády. Budoucnost církve v Eritreji vzbuzuje obavy. Vláda se chová velmi tvrdě vůči věřícím křesťanského původu a nezávislým křesťanům a tlačí i na registrované církve. Zdá se, že islámský extremismus se připravuje na dobu, až vláda uvolní svá přísná omezení vůči církvím a měsitám a nebude mít překážky proti svým akcím. Eritrea je na WWL desátá v kategorii pronásledování nejvyššího stupně.

Sýrie
71 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Sýrii je islámský extremismus. Násilnosti a protesty proti vládě trvaly téměř dva roky a situace v Sýrii lze nejlépe popsat jako mimořádně chaotickou. Pokud křesťané nenarušovali občanský soulad nebo nevystupovali jako hrozba proti vládě, byli tolerováni a měli volnost k bohoslužbám. Registrovaná syrská církev není ilegální ani tajná. Je ve společnosti uznávaná, třebaže všechna křesťanská shromáždění jsou monitorována tajnou policií. V současnosti se však situace rapidně mění. Křesťané muslimského původu čelí mnoha problémům, zejména ze strany své rodiny a přátel, ale rovněž ze strany zahraničních fundamentalistických bojovníků a žoldáků. Ve druhém pololetí 2012 do země přišlo velké množství zahraničních bojovníků džihádu. Zatímco dříve, během občanské války, byli křesťané pronásledováni proto, že podporovali vládu nebo byli v konfliktu nestranní, tyto zahraniční radikálové vnesli jasný náboženský motiv. Dostali jsme zprávy o únosech křesťanů, o křesťanech, kteří byli bití a zabíjeni. Mnoho modliteben bylo poškozeno nebo zničeno. V Sýrii zuří krvavá občanská válka, ústřední vládní instituce ztrácí vládu nad situací v zemi a ze země uprchly desetitisíce křesťanů. Je obtížné předvídat, jak se situace bude vyvíjet, přesto lze očekávat, že změna vlády povede k anarchii a boji o moc. Pokud fanatičtí muslimové získají více vlivu, budou se pravděpodobně domáhat pomsty za to, že křesťané setrvali mlčky a pokojně. Pokud by k tomu došlo, křesťané se buď dostanou do izolace, nebo budou hromadně vypuzeni ze země – podobně jako v Iráku. Sýrie zaujímá na WWL jedenáctou pozici v kategorii pronásledování nejvyššího stupně.

Súdán
70 bodů

Motorem perzekuce v Súdánu je směs islámského extrémismu a diktátorské paranoie. Zákon šaría dosud plně zaveden. Křesťané čelí narůstajícím výhrůžkám muslimské společnosti a muslimských vládních úředníků, přesto počet křesťanů muslimského původu narůstá. Vláda a společnost se pokouší utlačovat křesťany ve všech oblastech života a v posledním roce eskalovala úroveň násilností vůči křesťanům. Prezident Al-Bašír ztrácí podporu a jeho režim se topí v problémech. Vyhlášením nezávislosti Jižního Súdánu stát ztratil 75% příjmů a tisk odhaduje, že 70% zbývajících příjmů padne na boje v Dárfúru a ve sporném pohraničí s Jižním Súdánem. V průběhu května 2011 došlo k invazi Súdánských ozbrojených sil (SAF), v důsledku čehož bylo z kraje Abyei násilím vyhnáno více než 75 000 lidí. V průběhu útoků byly vypáleny a vyrabovány domy, školy a modlitebny a byly znehodnoceny vodní zdroje. Podle došlých zpráv se od dubna 2012 vrátilo více než 10 000 vyhnaných lidí kmene Dinka Ngok. Církev věří, že jejich přítomnost je pro politickou situaci v oblasti Abyei zásadní, ovšem ještě více duchovně jako svědectví pro nezasažené kmene v oblasti. Mezi křesťany pomalu narůstá strach a je důvod k obavám, že súdánské předáči – ať už Al-Bašír, nebo noví islámští předáči – budou jistě pokračovat v náboženských a etnických čistkách, zejména v oblastech hraničících s Jižním Súdánem. Súdán zaujímá na WWL dvanáctou pozici v kategorii kruté pronásledování.

Nigérie
68 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Nigérii je islámský extremismus. S útlakem a perzekucí křesťanů je nejčastěji spojována islámská teroristická organizace Boko Haram. Ve zpravodajském období si násilnosti, často spojované s touto islámskou teroristickou skupinou, vyžádaly v severní Nigérii životy nejméně 800 křesťanů. Perzekuce je však spletitá, zejména ve dvanácti severních státech, kde je uplatňován zákon šaría a kde místní úřady a společnost nenechávají křesťanům téměř žádný prostor, aby mohli žít svým způsobem života. Konvertovat je nebezpečné a křesťané muslimského původu i ostatní křesťané v mnoha severních státech čelí pronásledování. Církev zakouší tlak jak od kmenového anta-gonismu, tak organizované korupce, tak islámského extrémismu. O perzekuci se hovoří nejvíce ve státech ovládaných šariou. Křesťané trpí restrikcemi ve školství, křesťanským dívkám hrozí únosy a vynucená manželství. Křesťanům je odpíráno zaměstnání a přístup k čisté vodě, zdravotnictví a k cestám. Otevřená integrace nových konvertitů od islámu do církve je velmi obtížná. Stupně útlaku se v jednotlivých oblastech země různí, jsou zhoršovány teroristickými akcemi a nepředvídatelným okolním prostředím, kvůli čemuž křesťané musí žít ve strachu. Cílem islamistů je přivést celou zemi do „Domu islámu“. Zvolení současného prezidenta Goodlucka Jonathana vyvolalo vážné nepokoje, neboť je křesťanem z Jihu. Mnozí křesťané se obávají voleb v roce 2015. Budoucnost nevypadá dobře, neboť narůstají spojení s Al-Kajdou v Maghrebu a Boko Haram pravděpodobně své útoky ještě zesílí. Nigérie zaujímá na WWL třináctou pozici v kategorii kruté pronásledování.

Pákistán
63 bodů

Motorem perzekuce v Pákistánu jsou islámský extremismus, diktátorská paranoia a organizovaná korupce. Křesťané jsou seveří mezi militantní islámské organizace, islamizační snahy, slabou a zkorumpovanou vládu a armádu, jež se podílí na podněcování islámských válečníků. Perzekuci je možno sledovat už po mnoho let a země je na nejlepší cestě nejspíše do roku 2030 vystřídat Indonésii jako stát s nejvyšším počtem muslimského obyvatelstva. Křesťané tvoří asi 2,5% obyvatel. V uplynulých měsících poutal pozornost prominentní případ Rimshy Masih, jež byla obviněna ze znesvěcení koránu, v září byla propuštěna a později zproštěna všech obvinění. Tento případ vyvolal debatu na téma zneužívání zákonů o rouhání k akcím proti nevinným lidem. Extrémistické skupiny stále vyvolávají nenávisť vůči křesťanům: ve stejné době, kdy byla Rimsha propuštěna, byli další křesťané obviněni z rouhání. Tímto dobře známým způsobem nejsou zasaženi pouze křesťané. Diskriminace má dopad na všechny oblasti každodenního život. Otevření nové církevní budovy je prakticky nemožné a počet křesťanů uchylujících se k emigraci neklesá. Křesťanská komunita je velmi zranitelná a stále přicházejí zprávy o sexuálně zaměřených útocích muslimů na nezletilé křesťanské dívky. Mnoho křesťanů jsou nevzdělaní dělníci trpící nespravedlivým jednáním zaměstnavatelů. Lze však svobodně provozovat tradiční církev a počet křesťanů pomalu narůstá. Společnost však přesto křesťanskou menšinu přehlíží. Extrémistická stanoviska, znevýhodňující a poškozující menšiny, pravděpodobně získají v nadcházejících volbách podporu. Pákistán zaujímá na WWL 14. pozici v kategorii kruté pronásledování.

Etiopie
63 bodů

Perzekuce v Etiopii vychází z více sil. Z historického hlediska je jednou z nich duchovenská povýšenost (arogance). Etiopská ortodoxní církev (EOC) celá léta velmi pronásledovala věřící, kteří opustili její řady nebo se zapojili do hnutí obnovy v EOC. Další silou je islámský extrémismus. V zemi, v níž žije 66% křesťanů a 34% muslimů se zvyšuje nepřátelství vůči křesťanům. Jako třetí hraje roli diktátorská paranoia. WWL 2013 zaznamenal ostrý vzestup Etiopie na seznamu a islám překonal EOC jako zdroj perzekuce. Konvertité a „podzemní věřící“ musí být velmi opatrní, aby se vyhnuli sledování. Úroveň násilností je střední, je však pravděpodobné, že některé případy, například fyzické násilí vůči ženám, nejsou zveřejněny v plném rozsahu. Perzekuce často začíná v rodinách, kde došlo k hrubým útokům. Rostoucí hrozbou netradičním protestantům a hnutí obnovy v EOC jsou fanatické skupiny uvnitř EOC (Mahibere Kidusan). Skupina chce údajně řídit vládní politiku, a tak omezit činnost dalších církví. Za velkou ránu pro hnutí obnovy je považována Smrt ministerského předsedy Zenawiho, jenž se usiloval rozbít Mahibere Kidusan. Skupina Mahibere Kidusan je v současné době velmi silná. Z útoků proti křesťanům zejména v jihozápadní Etiopii je opakovaně obviňována ilegální fanatická islámská skupina Kewarjah. Kromě toho se soudí, že muslimové jsou podněcováni skupinou zvanou Výbor pro koordinování muslimských požadavků (Committee for Coordinating Muslims Demands). Očekává se, že nový zákon zaměřený na zákaz všech náboženských poselství a diskusí na veřejnosti přinese vlnu restrikcí proti křesťanům. Etiopie zaujímá na WWL 15. pozici v kategorii kruté pronásledování.

Uzbekistán
62 bodů

Motorem perzekuce v Uzbekistánu je diktátorská paranoia a organizovaná korupce. V zemi nejsou povoleny žádné náboženské aktivity mimo státem řízené instituce. Více svobod má Ruská pravoslavná církev, jenž režim udělá vše, jen aby zůstal u moci. Protestanti jsou považováni za nestabilizující prvek, jenž je nutno kontrolovat a ještě lépe vymýtit. Korupce je častá a každý, kdo se proti ní postaví, což křesťané dělají, se dostává pod tlak. Křesťané muslimského původu čelí tlakům ze strany rodiny, přátel a obce a jsou považováni za osoby, které zostuzují společnost. Církev žije ve strachu z útoků, zákazu činnosti a konfiskování literatury, jež jsou časté a stále jich přibývá. Členové církve čelí týrání, obtěžování, zadržování a zatýkání oficiálně za ilegální náboženskou činnost nebo extremismus, což v sobě zahrnuje i pořádání soukromých modlitebních setkání nebo vlastnictví ilegální literatury. Jsou kladeny překážky dovozu Písma, po církvích je vyžadována povinná registrace, bohoslužby jsou pokutovány stále vyššími částkami, stejně jako vlastnictví náboženských materiálů. V budoucnosti se nedá předpokládat zlepšení situace věřících. Důvodem je očekávaná změna vedení v příštích letech a stažení mezinárodních vojsk z Afghánistánu v roce 2014, což by mohlo vést k přílivu islámských extrémistů. Uzbekistán má nejvyšší počet politických vězňů ze všech postsovětských států (jejich počet se odhaduje na 5 až 10 tisíc). Budou-li tyto trestanci – věznění za skutečné nebo smyšlené teroristické akce – propuštěni, může tím být podněcen odpor vůči křesťanské menšině. Uzbekistán zaujímá na WWL 16. pozici v kategorii kruté pronásledování.

Libye
60 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Libyi je islámský extrémismus. Podmínky křesťanů byly za vlády Kaddáfího mimořádně kruté a Libye dokonce neměla skutečnou ústavu. Zesílily restriktce, jimiž obávaná a všudypřítomná tajná policie přísně zakazovala činnost církví a distribuci literatury, a sdílení evangelia se stalo trestným činem. Věřící muslimského původu jsou vždy ohroženi svou rodinou, většina libyjských křesťanů se bojí setkávání, neboť jakákoliv forma shromažďování za náboženskými účely je zakázána. Zahraniční pracovníci mají povoleny cirkve, avšak Libyjci je nesmí navštěvovat. Revoluce v Egyptě a Tunisku dodaly Libyjcům odvahu bojovat proti Kaddáfímu, ale i přes Kaddáfího smrt je zde obava, že budoucnost bude horší. Kvůli nepokojům zemi opustilo 75 % křesťanů z řad zahraničních pracovníků. Národní přechodná rada, jež převzala moc po Kaddáfím, opakovaně oznámila svůj úmysl zavést v Libyi, v níž jsou všichni občané podle zákona sunnity, demokracii podle šarií. Perzekuce dnes vychází zejména z rodiny, obce, fanatických ozbrojených skupin a v menší míře z vlády. Dovozy Bible v arabštině je nadále přísně zakázán a obrácení na víru a misijní činnost jsou oficiálně zapovězeny. Mnoho libyjských křesťanů prchá ze svých domovů. Je nepravděpodobné, že se situace změní, a to ani podle nové ústavy. Libyi patří na WWL 17. pozici mezi zeměmi s krutým pronásledováním.

Laos
59 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Laosu je komunistický útlak a náboženská militantnost.

Laos je jedním z několika přetrvávajících marx-leninských států ve světě stejně jako jedním z mála států, kde má vliv škola buddhismu zvaná Théraváda. Stát a vládnoucí komunistická strana vyvíjejí těžký nátlak na malou křesťanskou obec. Pokud se křesťané nezúčastňují tradičních obřadů a slavností, musí rovněž čelit útokům ze strany buddhistů. Registrovány jsou tři křesťanské denominace, přesto křesťané zůstávají nepřítelem státu číslo jedna. Vláda chrání práva křesťanů, ovšem ne ve skutečnosti, ale jen na papíře. Perzekuce je podněcována zejména animisty a spiritisty, jejichž obchodní zájmy jsou ohroženy kvůli konvertování lidí ke křesťanství. Proto je pronásledování v kmenových oblastech a ve vesnicích velmi silné. Rodiny považují křesťanství za něco, co ničí rodinnou soudržnost: být Lao je synonymem být buddhista. Evangelizace je zakázána pod záminkou, že by byla příčinou společenského rozdělení. Vláda podporuje laoskou kulturu, k níž patří vyučování buddhistickým obřadům. V roce 2012 byly nejméně tři modlitebny uzavřeny na základě zásadního právního výnosu č. 92 upravujícího praktikování náboženské víry a favorizujícího buddhismus. Dostali jsme však rovněž povzbudivé zprávy, že bylo zastaveno vyhnání deseti křesťanských rodin. Nelze očekávat, že dojde k větším změnám, neboť vláda nadále podporuje buddhismus, a proto povzbuzuje místní náboženské a politické vedení k utlačování křesťanské menšiny. Laosu patří na WWL 18. pozici v kategorii kruté pronásledování.

Turkmenistán
58 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Turkmenistánu jsou diktátorská paranoia a organizovaná korupce.

V zemi vládne autokratický režim, který provádí důslednou státní kontrolu zaměřenou proti nárůstu jakékoliv nezávislé ekonomické, společenské nebo kulturní skupiny včetně církví. Turkmenistán je jednou z nejkorumpovanějších zemí světa. Je velmi bohatý, zejména díky svým rozlehlým ropným polím, bohatství však slouží jen nepatrné menšině. Křesťané muslimského původu zakoušejí pronásledování jak ze strany svých rodin, tak ze strany společnosti. Se všemi křesťany se zachází s nedůvěrou, přesto však křesťané muslimského původu čelí v této oblasti většímu množství problémů včetně fyzických útoků. Veškerá neregistrovaná náboženská aktivita je přísně zakázána a vláda používá Radu pro náboženské záležitosti ke sledování církví a nátlaku na ně. Policie, tajná služba a donašeči drží církve pod dohledem. Počet útoků, dokonce i na registrované cirkve, stále narůstá a získat registraci je téměř nemožné. Ruská pravoslavná církev má problémů méně. Formální náboženské vzdělávání je téměř úplně zakázáno, stejně jako všechny náboženské publikace. Kniha Ruhnama, již napsal bývalý prezident Nijazov a jež identifikuje Turkmeny s islámem, i nadále ovlivňuje společnost a podle zpráv je stále používána ve školních a univerzitních osnovách. Despotické zacházení, útoky, pokuty a soudní procesy budou pokračovat tak dlouho, dokud bude vládní elita považovat každou skupinu, kterou nemůže mít pod kontrolou, za hrozbu pro svou moc.

Turkmenistán zaujímá na WWL 19. pozici v kategorii kruté pronásledování.

Katar
58 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Kataru je islámský extremismus společně s diktátorskou paranoiou.

Státním náboženstvím v Kataru je přísně konzervativní islám a téměř všichni katarské občané jsou definováni jako sunnitě nebo šíité. Křesťanství se na území Kataru dostalo v prvních stoletích našeho letopočtu, ale později bylo vypuzeno. V posledních sto letech přišli na území Kataru cizinci včetně křesťanů. Veřejné bohoslužby jiných náboženství než islámu byly donedávna zakázány. V zemi existuje několik křesťanských modliteben. Většina obyvatel Kataru je nespokojených, přestože dosud nebyl projeven výslovný odpor. Je zde však i obrácená strana mince – vzhledem k tomu, že křesťanské bohoslužby jsou povoleny pouze v určených náboženských komplexech, hrozí, že křesťané budou uzavřeni v ghettech. Mnoha zahraničním pracovníkům je odpírán přístup do podobných komplexů: buď žijí příliš daleko, nebo jim v účasti na bohoslužbách brání zaměstnavatelé. Koncentrace křesťanských aktivit na jedno místo umožňuje křesťany sledovat a kontrolovat. V zemi existuje více než 100 neformálních společenství, jež se scházejí v domovech a jsou úřady tolerovány. Katarská ústava vyhláší, že „bude zaručena svoboda praktikovat náboženské obřady“, křesťanům ze zahraničních dělníků je přesto tato svoboda omezoována. Vláda zakazuje obrácení nemuslimů na křesťanství a zahraniční pracovníci, kteří evangelizují, jsou mnohdy deportováni ze země. Významným faktorem je strach, muslim, jenž konvertoval, je považován za odpadlíka a může být trestán smrtí. Katar zaujímá na WWL 20. pozici v kategorii kruté pronásledování.

Vietnam
57 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce ve Vietnamu jsou komunistický útlak a diktátorská paranoia.

Vietnam je jednou ze zemí světa, jež dosud zastávají komunistickou ideologii. Úřady stále vnímají křesťanství jako cizí vliv a křesťany jako agenty Západu. Mnoho křesťanů pocházejících z národů jako například Hmong musí zejména v zemědělských oblastech čelit nátlaku, aby se vrátili k tradiční víře. Stát za pomoci místních náčelníků důkladně sleduje církve. Konvertité od buddhismu a animismu jsou pod dalším nátlakem ze strany rodiny a obce. Shromáždění jsou chápána jako setkání, kde se kují pikle proti vládě. Vláda vyžaduje povolení k větším shromážděním a vydává je na poslední chvíli – pokud je vůbec udělí – aby zabránila lidem tato shromáždění navštívit. Uznání církve nebo povolení k opravám církevních budov je na dlouhé lokte. V období, za které je sestavena zpráva, bylo konfiskováno nejméně sedm sborů, všechny katolické. Veškeré vyučování je nutno konat tajně a přijímání uvěřivších musí být velmi opatrné. Dovoz křesťanských materiálů je zakázán. Křesťané čelí násilnostem, jsou uvrhováni do vězení, ovšem oficiálně ne kvůli své víře, ale pro podněcování proti vládě. Je nepravděpodobné, že by se v nejbližších letech situace podstatně změnila. Vláda zahájila množství restrikcí vůči křesťanům v obavě, že nacionalisté budou následovat trend Arabského jara. Vietnam je na 21. příčce WWL v kategorii kruté pronásledování.

Omán
56 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Ománu je islámský extremismus a diktátorská paranoia.

Situace křesťanů v Ománu se v posledních letech viditelně nezměnila. Státním náboženstvím je islám a zákony šaría tvoří základ legislativy. Odpadlictví sice není trestným činem, avšak právní systém hovoří o všech obyvatelích jako o muslimech. Sám pojem změna vyznání znamená u občana Ománu totéž co klatba. Ománští konvertité čelí problémům vycházejícím ze zákona upravujícího osobní status občana a rodinné právo, jež zakazuje otci, který opustil islám, pečovat a starat se o své děti. Téměř veškerá populace křesťanů, čítající kolem 35 000 osob, je původem ze zahraničí, téměř žádný z křesťanů není rodilý Ománec. Všechny náboženské organizace musí být registrovány a křesťanská shromáždění jsou sledována. Věřící pocházející z muslimského prostředí mohou dokonce přijít o rodinu nebo zaměstnání nebo být zabiti. Nejsou žádné zprávy o násilí spáchaném na křesťanech, třebaže v minulosti byli křesťané z jiných zemí z Ománu deportováni. Stávalo se tak především kvůli jejich otevřenému svědectví, což zákon zakazuje. Úřady rovněž vyžadují povolení k distribuci náboženské literatury.

Omán zaujímá na WWL 21. pozici a patří k zemím s krutým pronásledováním, jež se týká především osob muslimského původu. Omán zaujímá na WWL 22. pozici v kategorii kruté pronásledování.

Mauretánie
56 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Mauretánii je islámský extremismus, jenž se zviditelnil tím, jak demonstruje narůstající vliv hnutí Salafíja.

V prosinci 2012 interpelovali muslimští členové parlamentu vládu ohledně postoje vůči zahraničním křesťanským organizacím. V červenci 2011 rada mauretánských imámů vyzvala vládu, aby zařadila odpadlictví a proselytismus mezi trestné činy. V Maghrebu narůstá vliv Al-Kajdy, jež se snaží monitorovat činnost křesťanů v zemi. Arabské jaro svůj dopad zatím nezanechalo, ale vliv islámského extremismu je stále silnější. Mauretánie se ve zpravodajství příliš neobjevuje a zdá se, jako by na ni mezinárodní společenství zapomnělo. Velmi malé pozornosti se dostává utrpení malých místních církví. Kruté vládní restrikce velmi ztěžují činnost křesťanských misí. Náboženská víra a její praktikování jsou silně omezeny vládními zákony, postupy a akcemi. Vláda je však slabá, pokud jde o prosazování těchto restrikcí. Mauretánie je velmi pyšná, že je čistě muslimskou zemí. Ústava neobsahuje žádné zaručení náboženské svobody a zákony zakazují konverzi ke křesťanství. Tlak na křesťany muslimského původu ze strany rodiny, rodu a vůdců místních mešit je velmi vysoký a stejný v celé zemi. Mauretánie zaujímá na WWL 23. pozici v kategorii kruté pronásledování.

Tanzanie
55 bodů

Tanzanie je novým státem na WWL, přičemž hlavním motorem perzekuce je islámský extremismus.

Souostroví Zanzibar tvoří jen velmi malou část Tanzanie. V čele státu stojí prezident a země má poloautonomní politickou strukturu oddělenou od politického systému na pevnině. Tanzanie je zemí s křesťanskou většinou a velmi významným počtem muslimského obyvatelstva. V Tanzanii je silná tendence směrem k tanzanskému Domu islámu. Postavení věřících muslimského původu je obtížné, nesnadné, avšak ne extrémně. Stát dosud nenařídil islám za státní náboženství, zatímco místní úřady se islámem řídí. Věřící muslimského původu nicméně museli uprchnout ze svých domovů a jejich manželky byly násilně provdány za jiné muslimy. Na Zanzibaru došlo k značným násilnostem, jejichž hybnou silou bylo „Vugu vugu la uamsho“ (Obrozenecké hnutí za zachování islámu). Toto hnutí proklamuje, že vyžene všechny křesťany ze Zanzibarského souostroví, zejména z ostrova stejného jména. Byly vypáleny kostely, církevní majetek vypleněn a křesťané, především vedoucí představitelé, čelili výhrůžkám smrti. Zanzibarské souostroví je velmi nebezpečným a nepřátelským štváčem vyhrožujícím křesťanům. Hrozby však přicházejí rovněž z pevninské části Tanzanie, kde silné islámské militantní skupiny často kruté pronásledují křesťany. V pevninské části Tanzanie není větší rozšíření islámu prosazováno tak násilně, zato stejně usilovně. Šíření islámu je prosazováno rovněž prostřednictvím revize ústavy a strategickou infiltrací do hlavních oblastí společnosti. Pokud budou mít snahy o odstěpení úspěch, počet členů církve na ostrovech Zanzibar a Pemba klesne pravděpodobně až k nule. Fanatická islámská hnutí v pevninské části Tanzanie budou stále působit. Církev očividně čeká těžké časy.

Tanzanie zaujímá na WWL 24. pozici v kategorii kruté pronásledování.

Egypt
54 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Egyptě je islámský extrémismus. Egypt je domovem téměř 10 milionů křesťanů, dochází však k masivní emigraci a perzekuce je na vzestupu. V říjnu 2011 se Egypt dostal do titulků světového tisku kvůli masakru v Maspero, během něhož bylo zabito 26 koptských křesťanů. Státním náboženstvím je islám a obyvatelstvo je převážně muslimské. Revoluce, jež svrhla prezidenta Mubaraka, svedla muslimy a křesťany dohromady, avšak zlepšené vztahy měly jen krátkou životnost, neboť radikální muslimové zvítězili v parlamentních volbách, jež se konaly 25. 11. 2011. Jelikož legislativu a výkonnou moc v zemi řídí Muslimské bratrstvo, islám je stále viditelnější. Vláda nedokázala ke škodě křesťanů zavést potřebný zákon a pořádek, jenž by jim poskytl ochranu. Narůstá podpora jak Muslimského bratrstva, tak hnutí Saláfíja. Po revoluci nahradil islámský extremismus diktátorskou paranoiu, jež byla do té doby nejsilnějším motorem perzekuce v zemi. Problémům chudoby a nezaměstnanosti, jimž země čelí, se nedostalo politické odpovědi, proto lidé hledají útočiště v náboženství a jsou citliví k radikálním projevům islámu. Církev však roste jen velmi pomalu. Budoucnost Egypta je v rukou politiků. Nová ústava by mohla drasticky přetvořit zemi. Ve světle nedávných událostí je velmi pravděpodobné, že církev bude spoutána postojem muslimů vůči ne-muslimům, pro který se ujal název dhimmitude.

Egypt zaujímá na WWL 25. pozici v kategorii kruté pronásledování.

Spojené arabské emiráty
54 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce ve Spojených arabských emirátech je islámský extremismus.

Spojené arabské emiráty jsou jedním z nejliberálnějších států v oblasti Perského zálivu, kde přistěhovalci tvoří přibližně 80% obyvatelstva. Ústava zaručuje náboženskou svobodu za podmínky, že nejsou ohroženy ustanovené zvyky, zásady slušnosti a veřejná morálka. V perzekuci věřících ve Spojených arabských emirátech rovněž hraje roli diktátorská paranoia. Největší pronásledování zakoušejí věřící muslimského původu. Přistěhovalci se těší určité svobodě, čelí však rovněž restrikcím, zejména zahraniční pracující z rozvojových zemí. Všichni občané jsou definováni jako muslimové a zákon zakazuje muslimům pod trestem smrti změnit náboženství. Pod hrozbou smrti, společenského stigma nebo dalších trestů bývá na konverty vyvíjen nátlak, aby se navrátili k islámu, skrývali svou víru nebo odcestovali do země, kde je konverze povolena. Mezi muslimským obyvatelstvem je velmi málo rodilých věřících. Evangelizace je zakázána, nemuslimské skupiny však svobodně mohou mít své bohoslužby v darovaných budovách nebo soukromých domech. Vláda však křesťanským migrantům omezuje možnost zahajovat činnost v nových budovách určených k bohoslužbám. Třebaže se Arabské jaro ve Svobodných arabských emirátech příliš neprosadilo, nejnovější vývoj na Středním východě vedl občany k otázkám, jak by mělo vypadat dobré vedení. V zemi je mnoho příležitostí k dialogu mezi muslimy a křesťany.

Spojené arabské emiráty jsou na WWL na 26. pozici a patří mezi země s průměrným útlakem.

Brunej
53 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce ve státě Brunej je islámský extremismus, přičemž obraz dokresluje kmenový antagonismus.

Brunej je islámský národ založený na ideologii zvané Malajská muslimská monarchie (Malay Muslim Monarchy). Podle úředního nařízení je zakázán kontakt s křesťany v jiných zemích, dovoz Biblí a veřejné oslavy Vánoc. Monarchie je nahlížena jako obránce víry a od roku 2011 byl plně zaveden zákon šaría. Islám vládne všem oblastem života v Bruneji. V zemi existuje program islami-zace domorodců a vstup do domorodé vesnice je monitorován vládními špehy a policií. Islámský extremismus a kmenový antagonismus jsou hlavními silami perzekuce. Zdrojem nepřátelství vůči křesťanům muslimského původu je rodina, přátelé a sousedé. Vláda uznává pouze tři katolické a tři anglikánské farnosti jako oficiální církve v zemi. Neregistrované církve jsou považovány za ilegální sekty. Církev nemůže svobodně fungovat a sbory jsou špehovány vládními úředníky. Teologické vzdělávání je obtížné, prodejny křesťanských materiálů nejsou dovoleny. Mezi křesťany vládne velký strach. V zemi existuje šest křesťanských škol, čelí však nátlaku, aby vyňaly studium Bible z výukového programu. Sultán nedávno oznámil, že od roku 2013 se povinným školním předmětem stane studium islámského náboženství. Vládnoucí monarcha považuje sám sebe za obránce víry a vládní úředníci vykonávají jeho vůli, křesťanská menšina bude proto zanedbávána a diskriminována.

Brunej zaujímá na WWL 27. pozici v kategorii průměrný útlak.

Bhútán
52 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Bhútánu je náboženská militantnost občas spojená s kmenovým antagonismem.

Bhútán byl po staletí buddhistickým královstvím a i dnes, po zavedení konstituční monarchie a demokracie, hraje buddhismus dominantní roli. Ze strany místní společnosti je na křesťany vyvíjen velký tlak, zejména místní správcové zakazují shromáždění a staví věřícím do cesty překážky. Ústava Bhútánu vyhláší seku-larismus a náboženskou toleranci a označuje buddhismus za duchovní dědictví země. Panovník je považován za ochránce všech věřících v Bhútánu včetně hinduistů a malého, avšak rostoucího počtu křesťanů. Parlament v současné době posuzuje dodatek k trestnímu řádu namířený proti „konverzi z přinucení nebo cizího podnětu“. Církev už v Bhútánu není v podzemí, neboť křesťané se mohou v neděli scházet v soukromých domech, a to bez vměšování úřadů. Vláda však omezuje výstavbu budov pro jiné než buddhistické bohoslužby a slavení některých nebuddhistických svátků. Zpráv o věznění a fyzickém týrání křesťanů nebo jiném špatném zacházení je i nadále stále méně, avšak křesťané stále čelí obtěžování a týrání. Média nijak nenapomáhají křesťanským záležitostem a křesťanství je považováno za náboženství, které přináší chaos a rozdělení do společnosti, a kterému se proto Bhútán vyhýbá.

Země zaujímá na WWL 28. pozici v kategorii průměrný útlak.

Alžírsko
51 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Alžírsku je islámský extremismus.

Alžírsko se stává stále více scénou pro teroristické útoky zejména Al-Kajda v Maghrebu jako výsledek narůstající islamizace oblasti. Al-Kajda se snaží přinutit vládu, aby zavedla více islámské legislativy, a tak poškodila nepočtené, avšak odvážné křesťany, z nichž většina je muslimského původu. Nedávno vydané zákonné normy, např. nařízení 06-03, obzvláště postihují křesťany. Velké protesty proti despotickeému režimu, ke kterým došlo v roce 2011 a během kterých zemřelo pět osob a více než 800 bylo zraněno, změnu režimu nepřinesly. Vojenská vláda je i nadále plně u moci. Útlak křesťanů byl a je stálý a systémový ve všech oblastech života. Mladá alžírská církev čelí diskriminaci ze strany státu a členů rodiny. Běžné je věznění žen a vesniční předáci a imámové nutí partnery křesťanů k rozvodu. Islámské skupiny, povzbuzené Arabským jarem, jsou stále viditelnější a monitorují křesťanské aktivity. V roce 2012 vzrostl ohrožení církví. Byla napadena modlitebna v Ouargla a jedna křesťanka byla unesena a ohrožována. Od února 2008 vláda neregistrovala žádný sbor, takže se nadále „domácí sbory“ schází některé otevřeně, některé potajmu. Alžírská protestantská církev (EPA) nakonec v roce 2011 získala registraci, ovšem bez jakékoliv skutečné svobody. Budoucnost církve bude záviset ve velké míře na politické situaci.

Alžírsko zaujímá na WWL 29. pozici v kategorii průměrný útlak.

Tunisko
50 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Tunisku je islámský extremismus.

Za vlády Ben Alího bylo Tunisko sekulárním státem, ve kterém bylo sice tolerováno vyjádření křesťanské víry, nesmělo však být otevřené. V dnešní době křesťané čelí útlaku ze dvou stran: umírněně islámské vlády a velmi výrazných a agresivních skupin hnutí Salafíja. Křesťané zakoušejí narůstající nátlak v osobní a rodinné rovině, přičemž nátlak na věřící muslimského původu je mnohem silnější než na sbory zahraničních pracovníků. V zemi existuje i nadále sekulární právní systém, pravděpodobně však dojde ke změně, neboť islámská vláda podniká kroky k zavedení zákona šaría. Tunisko potřebuje nový politický systém. Ekonomika je ve špatném stavu, narůstá nezaměstnanost a zájem o zemi jako turistický cíl klesá. Do země se vracejí radikální muslimové a rozšiřují svá fundamentalistická poselství. Pro mnoho věřících je rovněž stresujícím prvkem ve vývoji situace v zemi vzestup hnutí Salafíja. Pozitivním faktorem naopak je, že malá církev věřících muslimského původu v zemi pomalu vzrůstá. Ačkoliv ústava v současné době respektuje svobodu vyznání, dovozu křesťanských knih jsou kladeny překážky, národní církve se nemohou registrovat a místní křesťané jsou vyslýcháni a bití poté, co se společnost dozví o jejich konverzi. Vzhledem k tomu, že politický vývoj se zdá být neradostný a islámská hnutí nabývají na síle, situace nepočteného křesťanského obyvatelstva v zemi se zhoršila a nelze očekávat zlepšení.

Tunisko zaujímá na WWL 30. pozici a patří k zemím s průměrným útlakem.

Indie
50 bodů

Indie je zemí extrémních rozdílů v kultuře, ve společnosti a v náboženství a prolínají se v ní různé příčiny perzekuce: náboženská militantnost, komunistický útlak, islámský extremismus a v neposlední míře organizovaná korupce.

Jedním z nejvýznamnějších útočníků na křesťanskou menšinu jsou náboženští bojovníci prohlašující, že každý Ind musí být hinduista. Jejich ideologie se nazývá Hindutva. Křesťanská menšina se proto nikdy nespolehá na spravedlivé zacházení a neodvažuje se požadovat svá práva. Na tuto politiku se spoléhá úspěšná politická strana Bharatiya Janata Party (BJP). V několika státech federace byly přijaty zákony zakazující konvertování a jsou pravidelně používány jako záminka k zasahování do bohoslužeb, k jejich přerušování a k pronásledování, týrání a osočování křesťanů. Je téměř nemožné získat povolení ke stavbě nebo opravám církevních budov, veškeré církevní aktivity mohou být považovány za rušící pokoj a řád a za zraňující náboženské cítění. Nejméně ve 12 státech je možno nalézt marxisticko-maoistické hnutí Naxalites bojující proti vládě. Toto hnutí nahlíží na křesťany jako na nepřitele propojeného s vládou a se Západem. Nadále narůstá islámský extremismus a konvertité muslimského původu musí zakoušet vyloučení z rodiny, od přátel a sousedů. Totéž platí i pro konvertity původem hinduisty. Hnutí Hindutva se rovněž agresivně zaměřuje na kmeny a v zemi je vysoká míra korupce. Hluboce zakořeněný systém kast činí evangelizaci mimořádně obtížnou. I přes uvedené problémy církev v Indii roste. Dá se soudit, že v roce 2013 a s blížícími se volbami v roce 2014 perzekuce ještě zesílí.

Indie zaujímá na WWL 31. pozici v kategorii průměrný útlak.

Myanmar
(Barma)
50 bodů

Myanmar, bývalá Barma, čelí trojici perzekučních sil, jmenovitě diktátorské paranoi, přebujelé organizované korupci a kmenovému antagonismu.

Země v posledních dvou letech plnila titulky mezinárodního zpravodajství. Propuštění laureátky Nobelovy ceny za mír Aun Schan Su Ťij z domácího vězení v listopadu 2010 bylo celosvětově považováno za pozitivní znamení a rozvoj demokracie se stal zdrojem naděje. Vláda však nebyla schopna dohodnout se na zastavení nepřátelství vůči nepočtenější menšině - Kačjinům, což rovněž ovlivní mnoho křesťanů. Mezi pojmy občan Barmy a buddhista se klade rovnítka a oba jsou chápány výše než kmenové skupiny. Stát provozuje školy, v nichž jsou mladí lidé vedeni k buddhismu. Násilnosti vůči křesťanským Kačjinům jsou zuřivě a Myanmar patří mezi deset nejnásilnějších zemí na WWL 2013. Uvádí se zabití nejméně deseti křesťanů. Konvertité jsou vystaveni nátlaku ze strany rodiny a svých spoluobčanů a zachází se s nimi jako s občany druhé kategorie, neboť jsou všeobecně považováni za spojence Západu. Těch několik křesťanů muslimského původu z Rohingya v západním Myanmaru musí čelit ještě silnějšímu tlaku. Církev jsou monitorovány a nesmí tisknout nebo dovážet náboženské materiály. Demokracie dosud neměla na křesťanskou menšinu pozitivní dopad a v blízké budoucnosti se nedá počítat se zlepšením.

Myanmar zaujímá na WWL 32. pozici v kategorii průměrné pronásledování.

Kuvajť
49 bodů

Motorem perzekuce v Kuvajtu jsou islámský extremismus, diktátorská paranoia a kmenový antagonismus.

Kuvajtská ústava vyhláší, že stát chrání svobodu vyznání. Existují však určitá omezení: praktikování víry by nemělo kolidovat s veřejným pořádkem a morálkou a mělo by být v souladu s ustanovenými zvyklostmi. Státním náboženstvím je islám a šaría je důležitým zdrojem legislativy. Není dovoleno konvertovat od islámu a věřící muslimského původu čelí nátlaku ze strany rodiny a v menší míře i ze strany úřadů. Rodilých Kuvajťanů je mezi křesťany jen několik set, avšak jejich počet narůstá. Konvertitům hrozí diskriminace, znepokojování, policejní sledování, zadržování a věznění, fyzické a slovní týrání. Změna vyznání (opuštění islámu) pravděpodobně vede k právním problémům při soudních jednáních týkajících se osobních a majetkových záležitostí. Většinu křesťanů tvoří přistěhovalci, kteří mají běžně relativní volnost při svých bohoslužbách. V zemi existují čtyři registrované denominace scházející se odděleně. Sbory musí opakovaně žádat o povolení pro další vybavení a rozšíření stávajícího. Vláda zaručuje registrovaným křesťanským skupinám pouze omezený počet povolení pro ordinované duchovní a laické pracovníky.

Kuvajtu patří na WWL 33. pozice v kategorii průměrné pronásledování.

Jordánsko
48 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Jordánsku jsou islámský extremismus, diktátorská paranoia a kmenový antagonismus.

Jordánsko je jednou ze zjevně na Západ orientovaných zemí na Středním východě. Tradiční křesťané proto mají určitou míru náboženské svobody. Postavení církve je srovnatelné s předválečnou Sýrií: oficiálně registrované církve, fungující teologická fakulta a relativní tolerančnost vůči křesťanům muslimského původu. Rostoucí církev rovněž existuje mezi utečenci z Iráku. Státním náboženstvím je islám. Právní systém je založen na zákonech syrského a v menší míře egyptského zákonodárství. Právní kodex upravující osobní status je založen na zákonu o náboženství, stanovujícím, že pro všechny, na které stát nahlíží jako na muslimy, platí šaría. Opuštění islámu přesto není úředně dovoleno a veřejné kázání evangelia muslimům je prohřeškem proti vládní politice. Muslimové, kteří konvertovali ke křesťanství, nadále spadají pod jurisdikci soudů šaría, což znamená, že jejich manželství je možno anulovat a odejmout jim právo starat se o své děti. Máme zprávy o několika křesťanech muslimského původu, jimž bylo odňato rodičovské právo. Třebaže stát v této záležitosti nehraje aktivní úlohu, je vůči těmto praktikám tolerantní. Křesťané muslimského původu rovněž narážejí na diskriminaci a hrozbu mentálního a fyzického týrání ze strany rodin, vládních úředníků a čas od času i spoluobčanů. Důsledkem lidových povstání během Arabského jara je nárůst útlaku a vyšší aktivita radikálních islamistů ve společnosti. Obdrželi jsme zprávy o násilnostech ze strany extrémistů, včetně zabíjení, namířených proti křesťanům muslimského původu. Do země se stahují muslimští uprchlíci ze Sýrie a Iráku, což se společně se vzestupem zpolitizovaného islámu zvyšuje nátlak na křesťany. Většina nových křesťanů pochází z nepatrné křesťanské komunity, avšak nedávno uvěřilo i větší množství muslimů. Zatímco církvi jako celku ubývá členů, evangelikální církve zaznamenávají povzbuzující růst.

Jordánsko zaujímá na WWL 34. pozici v kategorii průměrný útlak.

Bahrajn
48 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Bahrajnu je islámský extremismus společně s diktátorskou paranoiou.

V Bahrajnu demonstruje většina šítského obyvatelstva proti sunnitské vládě. Země je sevřena mezi soupeřící Saúdskou Arábií a Íránem. Bahrajnská ústava určuje, že státním náboženstvím je islám, a prohlašuje, že „Stát zaručuje nedotknutelnost bohoslužeb, svobodu provozovat náboženské obřady a pořádat náboženské průvody a shromáždění podle zvyklostí země.“ Základním zdroje legislativy je šaría (islámský zákon). Převážně šítská země je obecně tolerantní kvůli svému mezinárodnímu postavení na poli bankovníctví a obchodu. Přistěhovalí křesťané mají relativní svobodu praktikovat svou víru v soukromých modlitebnách, avšak obracení muslimů na křesťanství je ilegální. V restrikcích proti svobodám křesťanů rovněž hraje roli kmenový antagonismus. Křesťané muslimského původu se neodvažují hovořit o tom, že konvertovali. Nátlak přichází nejvíce ze strany rodiny a obce, jen v menší míře ze strany státu, nejvyšší je v soukromí, rodině a obci, ačkoliv i vláda uvaluje restrikce na život obyvatel a církve. Křesťané muslimského původu jsou státem i nadále považováni za muslimy a soudní řešení v této věci není dovoleno. Hovořili o náboženské svobodě pro zahraniční křesťany, Bahrajn přesto zůstává jedním z nejliberálnějších států Arabského poloostrova. Bahrajn zaujímá na WWL 35. pozici v kategorii průměrný útlak.

**Palestinské osady
(Palestinská teritoria)**
48 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Palestinských osadách je islámský extremismus.

Palestinská ústava uvádí, že oficiálním náboženstvím je islám a hlavním zdrojem legislativy je šaría. Úřady nejsou schopny podporovat a chránit práva jednotlivých křesťanů. Situace v oblasti Gazy se liší od situace na západním břehu Jordánu. Obě oblasti jsou ve skutečnosti pod rozdílnou vládou. Nátlak na křesťany narůstá a v oblasti Gazy je znatelně větší než na západním břehu Jordánu. Tato skutečnost je způsobena fanatickými islámskými hnutími. Kvůli napětí mezi Izraelem a Íránem narůstá i na západním břehu Jordánu strach v celkovém kontextu politické nejistoty na Středním východě. V souhrnu: církve trpí restrikcemi vycházejícími z konfliktu mezi Palestinci a Izraelem. Zatímco násilnosti jsou většinou způsobeny islámskými extrémisty, útlak ve všech oblastech života věřících pocházejících z muslimských rodin je zapříčiněn jak islámskými extrémisty, tak jejich rodinnými příslušníky. Tito věřící žijí ve skrytu. Kromě útlaku ze strany radikálních muslimských skupin i nadále nutí křesťany opustit zemi i nátlak pocházející od vlády Hamasu a beznadějná ekonomická a politická situace. Nelze očekávat, že se situace křesťanů v blízké budoucnosti zlepší. Úřady v Gaze jsou stále více pod vlivem radikálních skupin. Situace na západním břehu Jordánu je odlišná: Fatah je založen na sekulárních principech. Čím více však vládá Fatah ztrácí u Palestinců na důvěryhodnosti, tím více moci budou získávat radikální síly, což je samozřejmě pro místní církve špatné. Palestinským osadám patří na WWL 36. pozice a patří do kategorie průměrný útlak.

Čína
48 bodů

Hlavním motorem perzekuce v Číně je komunistický útlak, organizovaná korupce a v menší míře islámský extremismus a kmenový antagonismus.

Čínská vláda je, bez obalu řečeno, zmatená a vystrašená. Neústupně trvají na komunistické ideologii, jíž už dokonce ani nepochlebují, zároveň však spustili tržní systém, ale přitom drží veškerý kapitál sami. To má za následek velký hospodářský růst, větší svobodu a rychlý průnik západního stylu. To, že Čína získala statut supervelmoci, učinilo její vůdce ještě nacionalističtějšími a určitým způsobem i více zaměřenými proti Západu. Na Čínu je tudíž obtížnější uplatnit mezinárodní vliv, což má dalekosáhlé důsledky pro jakoukoli činnost v oblasti obhajoby. Znamená to rovněž, že na křesťanství se stále pohlíží jako na něco dovezeného ze Západu a ve skutečnosti nečínského – což stále staví církve do defenzívy. Země musí čelit rozsáhlým demografickým a ekonomickým problémům a kvůli více než 150 000 protestů v celé zemi proti nárůstu korupce musí vedení státu docílit vysokého růstu a zajištění sociální stability. Uprostřed této složité situace čínská církev roste a prosperuje. Církve se dnes v Číně dostávají do problémů ze čtyř příčin: křesťané jsou považováni za příliš vlivné, příliš spjaté s politikou a vládou, příliš cizí a jsou považováni za sektu. V dohledné budoucnosti nechce nové čínské vedení náboženství akceptovat, ale je rozhodnuto ho využít, spíše než vyhladit. Domácí církve se obezřetně pohybují v tomto nepředvídatelném prostoru nebezpečí a příležitostí.

Čína zaujímá na WWL 37. pozici v kategorii průměrný útlak.

Ázerbájdžán
48 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Ázerbájdžánu je diktátorská paranoia.

Ázerbájdžán je oficiálně sekulární stát a většinu obyvatelstva tvoří muslimové. Vláda má negativní postoj vůči jakémukoli formě náboženství. Autoritativní vláda omezuje svobodu vyjadřování a shromažďování i ostatní práva věřících. Křesťané, kteří jsou občany jiných států, mají více svobody než místní. Věřící pocházející z muslimských rodin čelí dalšímu tlaku, zejména v zemědělských oblastech. V zemi narůstá vliv islámu a křesťanství je spojováno s úhlavním nepřítelem země – Arménií. Vláda aktivněji kontroluje náboženství a tlak narůstá. Stále méně církví může pracovat legálně. V roce 2012 bylo hlášeno množství útoků na kostely, modlitebny a domy křesťanů. V dubnu 2012 byla dokonce bez formálního oprávnění zrušena Protestantská církev větší milosti (The Greater Grace Protestant Church). Podle právní úpravy z prosince 2010 se neregistrované církve nesmějí scházet, ovšem získat registraci je téměř nemožné. Mnozí křesťané nemohou získat zaměstnání a jsou ostře sledováni tajnými službami. Výbor pro otázky náboženství kontroluje téměř všechno. Růst církve je povzbudivý, ovšem při narůstajících legislativních omezeních se dá očekávat i nárůst útlaku.

Ázerbájdžán zaujímá na WWL 38. pozici v kategorii průměrný útlak.

Maroko
47 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Maroku je islámský extremismus, tím více, že vláda je vedena islámskou politickou stranou.

Obětmi perzekuce jsou zejména věřící pocházející z muslimského prostředí, třebaže restrikcemi trpí i malá historická katolická společenství a společenství zahraničních pracovníků. Vliv islámských organizací stále narůstá. Protestní akce Arabského jara neměly za následek pád monarchie, byly však v červenci 2011 utlumeny tím, že král byl donucen k politickým ústupkům a k závazku více respektovat občanská práva a skoncovat s korupcí. Marocká církve není státními úřady uznána, uznána je pouze církve občanů jiných států. Ústava zaručuje určitou svobodu vyznání, přesto však existuje množství restrikcí vůči uplatnění této svobody. Dobrovolná konverze není trestná, a je proto mlčky přijímána. S marockými muslimy, kteří konvertovali, se však nakládá jako se zločinci a čelí odmítnutí ze strany přátel a rodiny. Arabské jaro dalo mladší křesťanské generaci pocit naděje a povzbudilo ji k boji za větší svobodu. Mnoho bude záležet na tom, jak umírněná bude islámská vláda a zda umírnění muslimové budou schopni vytvořit koalici schopnou odolat tlaku Al-Kajdy a dalších fundamentalistických skupin.

Maroko je na 39. pozici WWL v kategorii průměrný útlak.

Keňa
47 bodů

Závažným zdrojem nepřátelství vůči křesťanům v Keni je islámský extremismus, přičemž na síle nabírá kmenový antagonismus.

Keňa (jako celý stát) je na WWL novým státem. Je zřejmá vysoká úroveň násilností vůči křesťanům a církvím, většinou zapříčiněná aš-Šabábem nebo extrémistickými skupinami podporovaným touto militantní skupinou. Islamisté se všemožně snaží dostat Keňu do afrického „Domu islámu“ podobně jako Tanzanii a Ugandu. Muslimové, kteří konvertovali ke křesťanství, čelí nátlaku, aby se vrátili k islámu, rovněž křesťané, kteří uzavřeli manželství s muslimkou, byli tlačeni, aby konvertovali k islámu. Keňa v roce 2012 zakusila velké nepokoje včetně incidentů, při kterých bylo zabito 22 křesťanů. Více než 10 modliteben bylo zapáleno, zničeno bombami nebo dělostřelbou a vypleněno. Keňa je sice považována za křesťanskou zemi (83% křesťanů), avšak v oblastech s muslimskou většinou je vysoká netolerance a dochází k nepřátelským akcím vůči křesťanům. V mnohaletém procesu zpracování nové ústavy schválené v roce 2010 vyvíjeli muslimští předáci tlak na vládu ohledně uznání islámu. Velmi významný byl jejich požadavek povolit ustanovení islámských soudních dvorů ve všech krajích. Budoucnost církve v Keni vzbuzuje obavy a mezi křesťany rychle roste strach. Silné islamizační snahy jsou různého druhu. Keňa zaujímá na WWL 40. pozici v kategorii průměrný útlak.

Komorské ostrovy
45 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Komorských ostrovech je islámský extremismus.

Komorské ostrovy jsou zemí s muslimskou většinou, počet křesťanů v zemi se odhaduje na několik tisíc. Referendum v květnu 2009 ustanovilo islám za státní náboženství, čímž značně porušilo svobodu vyznání. Člověk, který by konvertoval od islámu ke křesťanství, může být postaven před soud. Pozitivním trendem je, že noví věřící muslimského původu odolali značnému tlaku. Pozitivní je rovněž určité přijímání částí společnosti. Věřící muslimského původu musí vést své bohoslužby v utajení, neboť policie, vedoucí mešit a extrémisté se jim staví na odpor. V mnoha případech však rodinní příslušníci těchto věřících akceptují jejich novou víru. V oblasti Anjouan jsou věřící a místa, na kterých se scházejí k bohoslužbám, často známi, ale nikdo jim nebrání. Tato pozitivní tendence je však vyvážena nepřátelstvím ze strany konzervativní většinové společnosti. Nátlak na sféru církevního života je významně vyšší než na ostatní čtyři sféry (soukromí, rodina, obec, národ), k dispozici ovšem nejsou zprávy o jakýchkoliv násilnostech. Většinu křesťanů na Komorských ostrovech tvoří muži. Na Komorských ostrovech je matriarchát, proto se muž po svatbě stěhuje k rodině své manželky. Pokud je manžel křesťan, nároky na něj jsou dokonce ještě vyšší. V současné době církev pomalu narůstá. Počet křesťanů je na vzestupu, stejně jako jejich neohroženost a svědectví o křesťanství.

Komorské ostrovy zaujímají na WWL 41. příčku v kategorii průměrný útlak.

Malajsie
45 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Malajsi je islámský extremismus a organizovaná korupce.

Obecně se soudí, že pojmy Malajec a muslim jsou synonyma. Občané jiného původu, např. Číňané nebo Indové, mohou být podle své volby buddhisty, hinduisty nebo křesťany, ale Malajec musí být muslim. Ministerský předseda Nadžib Razak vyzval obyvatele, aby „chránili islám, víru následovníků, jeho učení, islámský zákon a infrastrukturu“, aby se vyloučila nejednotnost a vykořisťování ze strany „nepřátel“. Křesťané jsou si velmi dobře vědomi, že musí být velmi opatrní, neboť jejich bohoslužby jsou sledovány a publikované materiály jsou kontrolovány státními úřady. Přijímání konvertitů je přísně zakázáno. Malajský muslim ve skutečnosti téměř nemá možnost konvertovat ke křesťanství, přesto muslimové poznávají Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. Je zakázáno svědčit muslimům o křesťanství. Ústava oficiálně zaručuje svobodu vyznání. V posledních letech však soudci v zemi přinesli své vlastní interpretace částí Ústavy. Výsledkem je, že lidé, kteří chtějí ve svých osobních dokladech změnit svou náboženskou příslušnost z islámu na jakoukoliv jinou, teď musí předstoupit před soud šaría. Pokud se zjistí, že člověk konvertoval, musí nastoupit do reedukačního centra, kde mohou být drženi tak dlouho, dokud nebudou souhlasit s návratem k islámu. Křesťanská menšina nemůže očekávat úlevu. Mnoho bude záležet na výsledcích všeobecných voleb stanovených na rok 2014. Pokud zvítězí umírněná opozice, situace by se mohla zlepšit.

Malajsie zaujímá na WWL 42. místo v kategorii průměrný útlak.

Džibuti
44 bodů

Diktátorská paranoia a islámský extremismus jsou nejsilnějším motorem perzekuce v Džibuti, kde více než 95% obyvatelstva tvoří sunnité. Největší křesťanskou skupinu tvoří členové Etiopské ortodoxní církve, následováni zahraničními zaměstnanci a rodilými Džibuťany. Neetiopských křesťanů je velmi málo. Nátlak na křesťany přichází zejména ze strany rodiny. Vláda ve skutečnosti obecně respektuje ústavní ochranu svobody vyznání, třebaže její obecný postoj vůči křesťanům a dalším náboženským menšinám je negativní. Činnost křesťanů pocházejících z jiných zemí je jen zřídka omezována, ortodoxní křesťané ze sousední Etiopie jsou tolerováni. Křesťané muslimského původu však trpí velkým tlakem zejména ze strany své širší rodiny a obce. Každý, kdo konvertuje, je s velkou pravděpodobností zavřena svou rodinou, kmenem a obcí. Na Džibuti má silný náboženský vliv Saúdská Arábie a zdrojem obav je Jemen, neboť je sídlem Al-Kajdy na Arabském poloostrově a v jeho historii jsou snahy po odštěpení. V minulých letech se v Džibuti pokusila získat podporu islámská extrémistická skupina aš-Šabáb. Situace v Džibuti je odlišná kvůli přítomnosti cizích vojenských jednotek a zahraniční investice umožňují vládě bránit extrémistickým silám, aby škodily cizincům. Čtyřiceti až padesátiprocentní nezaměstnanost v Džibuti, arabská povstání, jež zachvacují oblast, a neochota prezidenta k reformám mohou vést k protestům. Pokud se islámským fanatickým hnutím v Džibuti podaří získat v nejbližší budoucnosti pevné postavení, tlak na malou církev se zesílí.

Džibuti zaujímá na WWL 44. příčku v kategorii průměrný útlak.

Tádžikistán
42 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Tádžikistánu je diktátorská paranoia a organizovaná korupce.

Útlak křesťanů v persky mluvícím Tádžikistánu vychází hlavně z vlády a vládnoucí elita udělá všechno, aby zůstala u moci. Organizovaná korupce je přebujelá a úřady zaměřují pozornost na křesťany. Registrace církve je povinná a je možno ji získat pouze po dlouhém, těžkopádném a často svévolném jednání. V srpnu 2011 vešel v platnost nový zákon o mládeži, který zakazuje jakoukoliv náboženskou aktivitu osob mladších 18 let. Veškerou práci s mládeží je nyní nutno provádět v tajnosti. Tento zákon ovlivňuje více než 50% tádžického obyvatelstva. V červenci 2012 bylo tádžickým obyvatelům zakázáno cestovat do zahraničí za účelem získání duchovního vzdělání, kázání a vyučování duchovním doktrínám nebo navázání kontaktů se zahraničními náboženskými organizacemi. Vláda striktně kontroluje dovoz a distribuci náboženské literatury. Násilnosti jsou prostředkem, na který se vláda spoléhá zřídka, ovšem čas od času dochází k útokům na církve, křesťané jsou fyzicky napadáni a dokonce musí opustit své vesnice. Není pravděpodobné, že by se ve střednědobém horizontu situace křesťanské menšiny v zemi zlepšila. Tádžikistán přímo sousedí s Afghánistánem, proto bude bezpochyby ovlivněn tím, co se bude dít v Afghánistánu po stažení mezinárodních jednotek v roce 2014.

Tádžikistán zaujímá na WWL 44. pozici v kategorii průměrný útlak.

Indonésie
41 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce, jíž čelí Indonésie, jsou islámský extremismus a organizovaná korupce.

O Indonésii se ví, že je zemí s nejpočetnějším muslimským obyvatelstvem ve světě. Muslimové tvoří 86% z 240 milionů obyvatel. Celková situace je ovlivněna skutečností, že v zemi existuje více než 360 různých národností hovořících více než 700 dialektů. Základní ideologie země zvaná Pancasila prosazuje jednotu a Indonésie se stala známou jako model demokracie v muslimském státě. Vzhledem k tomu, že v zemi existuje několik radikálních islámských organizací, perzekuce křesťanů nevychází ze státní správy, ale z těchto muslimských extrémistických skupin. Přestože tyto skupiny nemají silnou politickou reprezentaci, jejich vliv je velký, neboť se vydaly do ulic a získaly si vliv na veřejné mínění. Uzavření 17 modliteben v Aceh v květnu 2012 a přijetí nejméně 151 místních vyhlášek podle šarií ukázalo nové formy nepřátelství vůči křesťanům. Rostoucí počet radikálních muslimských organizací v zemi postihuje nátlakem na věřící existenci církví v Indonésii. Sekulární organizace Setara Institute informovala o 129 případech násilnosti a 179 porušeníh náboženské svobody, k nimž došlo od ledna do června 2012. Neúspěšný sebevražedný bombový útok na Gereja Bethel Injil Sepenuh church, ke kterému došlo 25. 9. 2011 na Jávě, překvapil všechny a šokoval křesťany v celé zemi. Země připravuje na rok 2014 celostátní volby, křesťané by se proto mohli stát ještě snadnějším cílem.

Indonésie zaujímá na WWL 45. pozici v kategorii průměrný útlak.

Kolumbie
41 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Kolumbii je organizovaná korupce.

Kolumbie je moderní demokratická země, kde jsou ustanoveny zákonné normy a kde je zaručena náboženská svoboda. Velké oblasti země jsou však pod kontrolou zločineckých organizací, drogových kartelů, revolučních a polovojských skupin. Třebaže hlavní silou perzekuce v Kolumbii je organizovaná korupce, k velké perzekuci křesťanů vede i kmenový antagonismus. Konvertitům kolumbijského původu je často bráněno v přístupu k základním sociálním službám a k rovnoprávné účasti při rozhodování. Jsou rovněž v ohrožení, že budou mučeni nebo vyhnáni. Další oblastí, která se pomalu stává hybnou silou perzekuce, je radikální sekularismus. Za vlády současného prezidenta Juana Manuela Santose znovu povstaly ozbrojené skupiny specificky zaměřené proti křesťanům. Zločinecké organizace považují křesťany za hrozbu, neboť vědí, že křesťanství není slučitelné s jejich idejemi. V roce 2012 byli zabiti dva pastoři a asi 300 křesťanů bylo vyhnáno ze svých domovů. Domorodí pohané dostávají od polovojských organizací podporu k tomu, aby perzekvovali křesťany ze svých kmenů. Tyto oblasti se rovněž staly bezpečným přístavem pro činnost drogových guerill. Bezpečnostní situace je nestabilní a svou činnost nadále beztrestně provozují drogové kartely a ilegální ozbrojené skupiny. Křesťané budou i v budoucnu kvůli své angažovanosti ve společenské a politické činnosti objektem perzekuce už kvůli své existenci jako alternativní pilíř společnosti a svědek. Kolumbie je na WWL na 46. pozici v kategorii průměrný útlak.

Uganda
40 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Ugandě je islámský extremismus, přičemž existují i zprávy o kmenovém antagonismu.

Uganda je na WWL novým státem. Muslimská menšina tvoří 12% a křesťanská většina 85% obyvatelstva země. Křesťané muslimského původu jsou nejvíce perzekvováni v oblastech ovládaných muslimy, v menší míře v oblastech s významným počtem muslimů. Místní úřady v oblastech s převahou muslimů vyvíjejí rovněž tlak na život křesťanů tím, že jim dostatečně nevycházejí vstříc, znemožňují jim účast ve veřejných funkcích a upírají jim profesní postup. Ve zpravodajském období byla úroveň fyzických násilností nízká. Nedávno však Uganda zažila znepokojivý nárůst Tablighi Movement of Muslim Youth (Hnutí muslimské mládeže). Ačkoliv jsou muslimové rozšířeni v celé zemi, žijí soustředěně v jakýchsi enklávách. Jsou to oblasti s většinovým muslimským obyvatelstvem a představují vážnou hrozbu pro církve. Odborníci z Open Doors sdělují, že ze strany muslimských předáků byl vyvíjen silný tlak na zajištění požadavku, aby většina právníků v Ugandě byla muslimy. To je významná skutečnost, neboť muslimští předáci prosadili a ukotvili v ústavě islámské rodové soudy a nyní bojují za jejich fungování. Nárůst počtu muslimské mládeže ve věku od 10 do 25 let, kterým se dostává radikálního vyučování, je ukazatelem, že v příštích pěti až deseti letech křesťané a církve v Ugandě budou pravděpodobně muset čelit kruté perzekuci.

Uganda zaujímá na WWL 47. pozici v kategorii mírné pronásledování.

Kazachstán
38 bodů

V Kazachstánu, jenž je velmi různorodou zemí, jsou hlavním motorem perzekuce diktátorská paranoia a organizovaná korupce.

Země se zdá být široce otevřenou, má velký zájem o mezinárodní spolupráci a účast v mezinárodních organizacích. Přesto zůstává hlavním zdrojem pronásledování stát a v zemi jsou předsudky vůči křesťanům mimo Ruskou pravoslavnou církev. Pokud chce člověk něčeho docílit, je obvyklé dávat úplatky a každý, kdo by se proti této praxi postavil, se rychle dostane do potíží. Rodilí věřící, zejména konvertité, jsou terčem nátlaku a pronásledování ze strany vesnických duchovních a své vlastní rodiny a sousedů. Kazachstán nejenže zavedl tvrdé zákony ohledně náboženství, ale ve zpravodajském období je rovněž začal uvádět v činnost. Někteří pastoři byli na krátkou dobu zadrženi, zvýšil se počet útoků proti modlitebnám a byly ukládány vysoké pokuty. Náboženské materiály jsou povinně cenzurovány. Nová legislativa rovněž velmi zkomplikovala vzdělávání křesťanských vedoucích pracovníků a pro práci s mládeží je vyžadován souhlas obou rodičů. S největší pravděpodobností dojde v příštích letech ke změně vedení. Došly zprávy o více než 100 incidentů islámského extremismu, jejichž cílem nebyli křesťané. Největší pozornost získaly bombové útoky v říjnu 2011. Vláda proto zesiluje tlak na extrémistické náboženské skupiny, ať už skutečné nebo domnělé. Tato politika ovlivní v nadcházejících letech i křesťanskou menšinu.

Kazachstán zaujímá na WWL 48. pozici v kategorii mírné pronásledování.

Kyrgyzstán
37 bodů

Nejsilnějším motorem perzekuce v Kyrgyzstánu jsou kmenový antagonismus a organizovaná korupce.

V roce 2010 došlo k etnickým srážkám mezi kyrgyzskou většinou a uzbeckou menšinou, jež vyústily ve vlnu násilí, jehož důsledkem bylo více než 420 mrtvých. Kyrgyzstán je vůbec první středoasijskou zemí s demokraticky zvolenou hlavou státu. Perzekuce křesťanů vychází zejména z rodiny, od přátel a z obce. Ve srovnání s ostatními zeměmi Střední Asie, kde je hlavním zdrojem útlaku stát, je situace v Kyrgyzstánu unikátní. Zejména v zemědělských oblastech čelí křesťané muslimského původu enormnímu nátlaku, aby se zřekli své nové víry. Islámské duchovenstvo má velký vliv a někdy vyvíjí nátlak na křesťanskou menšinu. Velmi rozšířená je organizovaná korupce, a pokud jsou křesťané považováni za překážky, dostávají se do těžkostí. K tomu, aby náboženská skupina získala registraci, musí doložit 200 členů, což je téměř nepřekonatelná překážka, zejména pro menšinová náboženství ve vesnicích. Náboženské organizace mají povolenou tvorbu, dovoz, vývoz a distribuci náboženských materiálů, tyto materiály však musí být posouzeny a schváleny skupinou státních expertů. Takové povolení je velmi obtížné získat. Vláda nadále zvažuje zavedení nových pravidel pro cenzurování náboženských materiálů. Zavedení a uplatňování těchto zákonů spolu s úvahami nad novými podobnými zákony by mohlo ohrozit pozici státu jako nejliberálnější země ve Střední Asii.

Kyrgyzstán zaujímá na WWL 49. pozici v kategorii mírné pronásledování.

Niger
35 bodů

Niger je na seznamu WWL nový. Hlavním motorem perzekuce v Nigeru je islámský extremismus.

Muslimové tvoří převážnou část obyvatelstva (více než 98 %). Počet křesťanů je odhadován na 50 000 až 150 000 osob. Islámské teroristické skupiny jako Boko Haram, jež působí v Nigérii, občas pronikají i do Nigeru. Nepřátelské postoje vycházejí spíše ze společnosti než ze strany státní správy. Proti konverzi ke křesťanství se staví odmítavě rodiče a příbuzní, avšak státní správa ne. Nebezpečný výbuch odporu nastal při uvedení filmu o Mohamedovi na YouTube. V zemi jsou aktivní islámské nátlakové skupiny jako Izala a Tariqa a více se zaměřují na vytváření silný nátlak na náboženství menšin než na otevřené násilí. V minulosti byl islám v západní Africe mírný a tolerantní, což „zdůrazňovalo náboženskou koexistenci muslimů a nevěřících“. Od devadesátých let dvacátého století narazily četné vojenské režimy na skutečné nebo smyšlené prameny rozporů nebo hrozeb. Po liberalizaci společnosti v roce 1991 vznikly desítky islámských společností. Wahhabisté v Nigeru patří většinou ke hnutí Izala, jež odmítá sufismus a další „neislámské praktiky“. Hlavním nebezpečím hnutí jako Izala je jejich snaha velmi vážně omezit životní prostor „muslimů, kteří se odchýlili od pravé víry“ a náboženských menšin, jako jsou křesťané. Budoucnost církve v Nigeru vzbuzuje obavy a zdá se, že sbory nejsou připraveny na větší tlak ze strany extrémního islámu.

Niger zaujímá v seznamu WWL padesáté místo v kategorii mírné pronásledování.

